

“Uniformen zijn bedoeld om mensen onzichtbaar te maken. Ik wil ze net in de schijnwerpers zetten”

HET SUCCESJAAR
VAN IGOR DIERYCK

Het gaat Igor Dieryck voor de wind. Op zijn 24ste heeft de Belg al een indrukwekkend palmares bijeen: hij won vorig jaar een Belgian Fashion Award, viel meermaals in de prijzen op het Festival van Hyères en werkt intussen als junior designer bij Hermès. Een mens zou voor minder gaan zweven, maar dat doet Igor niet. “We hebben het ook maar over kleren, moet je soms denken. Anders word je zot.”

Door **Maya Toebe**

De modeweek van Parijs is net achter de rug als ik Igor Dieryck spreek. “Van buitenaf lijkt dat een groot feest,” zegt hij meteen, “maar voor mensen die in de modestroom werken, is het de drukste periode van het jaar. Het zijn stressvolle, lange dagen.” De medewerkers zijn dan wel extra hecht, sinds 2022 lijkt Igor het non-stop druk te hebben. Nadat hij was afgestudeerd aan de modeacademie van Antwerpen, liep hij stage bij Meryll Rogge in Gent en Acne Studios in Parijs. In die stad kreeg hij in april vorig jaar een contract aangeboden bij de menswear-afdeling van Hermès.

DE TOUTJES UIT HANDEN

Van de schoolbanken werd Dieryck meteen het werkveld in gekatapulteerd en die overstap verliep verrassend vlot. “Zeker de sfeer bij Acne was gelijkwaardig aan die op de academie”, vertelt hij. “Op school was alles mogelijk op creatief vlak en dat

gevoel had ik ook bij Acne. Bovendien was het een internationale omgeving met veel stagiairs.” Hermès daarentegen is een modehuis met een sterke geschiedenis. “In het begin was het wennen aan de oudere, Franstalige studio en de serieuze sfeer. Hermès is traditioneler, er is een duidelijk kader waarbinnen je iets nieuws moet zien te creëren.” Ook moest hij leren functioneren als een schakel in een groter geheel. Als junior designer werkt Igor aan zijn eigen project, onder begeleiding van een senior designer. “Dat hoort erbij. Net als op school moet ik elke week komen met nieuwe ideeën komen, maar ik ben niet langer mijn eigen artdirector.” Overdag geeft hij de toutjes uit handen, maar ’s avonds en in het weekend is hij zelf aan zet. Dan ontwerpt hij zijn eigen collectie. “Dat is een totaal andere manier van werken, wat creatief heel gezond is. Bij Hermès word ik omringd door een team en de geschiedenis van het modehuis. Mijn eigen ontwerpen zijn experimenteler. Ook praktisch zijn er verschillen: mijn budget is veel kleiner en ik voer zelf mijn ontwerpen uit. Daardoor kan ik meer spelen en meteen aanpassingen doen.”

SPOTS OP HET PERSONEEL

De voorbije jaren spendeerde Igor elk vrij moment achter zijn naaimachine. Vooral om zijn inzending voor het prestigieuze modedesignfestival in het Zuid-Franse Hyères op punt te stellen. Daar toonde hij een luxueuze straatwear-collectie met hoge tailles, brede schouders, glanzende rokken en een fluogroene pufferjas, bekleed met lovertjes. Zeker de openingslook – met een kort, roze jasje, witte handschoenen en een pillboxhoed – deed denken aan een charmante liftbediende en dat is geen toeval. Dieryck baseerde de collectie op zijn werker-ervaring als student in een hotel. “Als

receptionist voerde ik de hele dag gesprekken, maar ik was niet gelijkwaardig aan de klant. Dat was een complexe dynamiek: klanten hebben gezegd meer macht, maar ik had de macht om te kiezen welke kamer ik hen gaf. Die afstand tussen het hotelpersoneel en de gasten wilde ik uitdrukken via uniformen. Daarnaast ontstaat er een afstand tussen wie je bent als receptionist en als mens. Zodra je een uniform aantrekt, bekijken mensen je op een andere manier. (denk na) Eigenlijk zijn uniformen bedoeld om de hotelbedienden herkenbaar, maar ook onzichtbaar te maken, alsof ze deel worden van het decor. Maar ik wilde het personeel juist in de schijnwerpers zetten.”

Ook zichzelf zette hij ermee in de kijker, want de collectie werd bekroond met drie prijzen in Hyères: de Grand Prix, Le19M des Métiers d’Art en de publieksprijs. Het leverde hem een geldpot van 40.000 euro op, naast een kans om een nieuwe collectie te presenteren op de volgende editie van het Franse festival, en om enkele capsulecollecties te ontwerpen, onder meer voor Galerij Lafayette. In november vorig jaar kreeg hij ook de prijs *Emerging Talent of the Year* tijdens de Belgian Fashion Awards.

RELATIVEREN VOOR MEER FUN

Op zijn 24ste komen er veel kansen op hem af. Zetten die zijn passie niet onder druk? “De prestatiedruk is er sowieso,” merkt hij, “maar ik probeer die zo veel mogelijk op afstand te houden. Mijn collectie werd vorig jaar goed onthaald, dat zal nu hopelijk ook zo zijn. En uiteindelijk hebben we het ook maar over kleren. Soms moet je op die manier denken, anders word je zot. Door te relativiseren, heb ik veel meer fun tijdens het ontwerpen. En als ik mezelf amuseer, kan ik mijn ideeën makkelijker delen.”

**“VOOR MIJN EIGEN
COLLECTIE HEB IK
EEN TOTAAL ANDERE
MANIER VAN WERKEN,
MAT CREATIEF HEEL
GEZOND IS”**

